

VAD HÄNDER

Anjas kamera ser mer än ögat

■ ■ Det är svårt att ta miste på fotografen Anja Callius glädje när hon får stå bakom kameran. Under åren har hon fotograferat allt från kändisar till landskap. Inspirerad av sin dotter planerar hon nu sitt nästa projekt - i Rönninges skogar.

Berättat för: Frida Wänelöf

ANJA CALLIUS: KAMERAN GER MIG TILLGÅNG TILL FANTASTISKA UPPLEVELSER

”Bara jag får fotografera blir jag glad. Min kamera är en jättefin nyckel som ger mig tillgång till fantastiska upplevelser. Den har gjort att jag har fått bo uppe med en same i Jokkmokk, laga hans granbarrssoppa och fotografera honom.

Jag fotar både människor, produkter och miljöer och allt har sin tjusning.

Jag visste tidigt att det var fotograf jag ville bli. Min pappa är tecknare och min syster bildlärare så jag ville jobba med något konstnärligt.

Jag fick en analog systemkamera som 15-åring. Bör-

jade titta i gamla National geographic-tidningar. Såg fantastiska foton som jag ville förstå hur de lyckats ta. Det är en sak att förstå hur bilden är tagen och en annan att få den bli som man vill. Jag började prova.

Ofta blir det som jag vill, men ibland blir det något annat. Det är tjusningen. I vissa konstprojekt har jag ingen aning om hur det kommer bli. Man sätter förutsättningarna, men ibland har kameran en egen vilja och det kan bli jättehäftigt.

SJÖRÄDDNINGEN: DE ÄR VERKLIGHETENS HJÄLTAR

Den är från Sjöräddningssällskapets tidning och reportaget handlade om när de räddade en man från att drunkna i Trälhavet i Österskär en decemberkväll. De arbetar helt ideellt och är beredda dygnet runt och arbetar under mycket dramatiska förutsättningar. De är verklighetens hjältar.

DAVID LAGERCRANTZ - PORTRÄTT

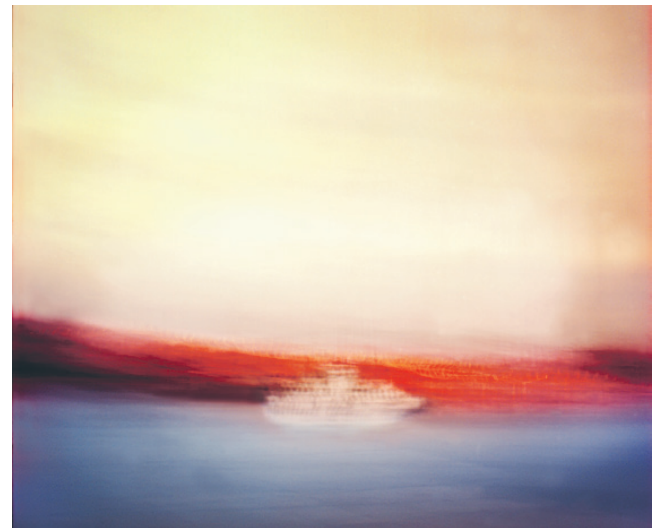
Det är helt enkelt ett porträtt av författaren till bland annat ”Jag är Zlatan” och bilden tog jag för en tidning. Att ta porträtt är nog bland det roligaste oavsett om folk är kända eller okända.

David fotograferade jag i hans lägenhet på Söder. Det gäller att både få med omgivningen med böcker och arbetsplats, och det är viktigt att bakgrunden inte stör mötet med personen när man tar ett porträtt.

BY THE OCEAN 3: DET BLEV EN BOK

Den här är tagen när vi var på semester på Gotland i vår folkbuss. Jag hade med min Hasselblad som jag ställde upp på stativ när vi hittade ett fint ställe. Den här är tagen i Kyllaj. Jag ställde kameran där en timme.

Jag hade ingen aning om det rosa ljuset när jag ställde upp kameran. Det syntes inte på natten. Det är nog något som ögat inte kan uppfatta, men filmen i kameran registrerar ljus som inte är synligt för ögat när man har långa exponeringstider. Bilden blev sedan till bokomslag.

TRACES OF DAYS #2: SOM EN AKVARELL

Jag skulle fotografera något annat egentligen, men såg plötsligt Djugårdsfärjan gå förbi. Sedan älskade jag bilden. Det är de där överraskningseffekterna!

Den är tagen med lång slutartid med Hasselbladskamera så den nästan ser ut som en akvarell. Då jag tidigare arbetat många år med att ta fotografier med långa slutartider på natten så önskade jag att göra detta krångliga och tidsödande projekt lite lättare. Jag kom på att jag kunde lägga många lager av gråfilter över min optik och på så sätt få långa slutartider även på dagen. Så gick jag omkring i min stad och tog fotografier som blev till utställningen Traces of days.

MAT I PARIS: BLAND DET ROLIGASTE JAG GJORT

Den är tagen med Hasselblad på en av två uppdragsresor för tidningar jag har fått turen att göra till Paris. Ena gången för att fotografera mat och kända kokkar och nästa resa var för att fotografera choklad.

Det är bland det roligaste jag gjort. Det är ju ofattbart lyxigt när en tidning frågar: Vill du åka till Paris och fotografera mat? Jag fick gå till saluhallarna och plocka ihop mat till ett stilleben som jag fick fotografera när solen sken.

Man kan väl inte ha det bättre. Möten, människor och resor är det roligaste i världen.

PÅ GÅNG! Anja Callius nästa fotoutställning är under Lilla K-rundan i maj. Hon och maken tillika fotokollegan Björn Babba Callius fick sitt andra barn förra året och under föräldraledigheten har dottern inspirerat henne att påbörja ett nytt projekt: ”Vem vet om det kan bli en e-bok för barn i framtiden. Jag har en musikutbildning i bakfickan, så det kanske kan bli ett multimedieprojekt. Jag gillar tomtar, troll och mossiga gamla stenar. Är inspirerad av John Bauer. Vem vet om hon får gå på upptäcksfärd bland stubbarna. Barn är ju överjordiska. Så speciella.”